

פְּנִינִים נְפִלָאִים וּמְתוּקִים עַל הַפְּרָשָׁה

זֶרַע שְׁמִשׁוֹן

מְתוּךְ הַסֵּפֶר הַמְּסֻלָּל "זֶרַע שְׁמִשׁוֹן" שֶׁחֲבֵרוּ הַמְּקַבֵּל הָאֱלֹקִי הַקְּדוֹן רַבֵּי שְׁמִשׁוֹן חַיִּים ב"ר נַחְמָן מִיכָאֵל בְּחַמְצַי זָכַר צְדִיק וְקָדוֹשׁ לְבָרְכָה. אֲשֶׁר בְּקִשׁ שִׁילְמָדוֹ בְּסִפְרוֹ וְהַבְּטִיחַ יְשׁוּעוֹת רַבּוֹת לַמַּקְיָמִי בְּקִשְׁתּוֹ.

כִּי יֵצֵא תִשְׁפֹּג • גְּלִיוֹן 255

תּוֹרַת שְׁמִשׁוֹן

אִף שֶׁלֹּא הָיָה כַּעַס לְפָנֵי הַקַּב"ה בְּאוֹתָם הַיָּמִים הֵצִרָךְ לְהַפְּךָ אֶת הַקְּלָלוֹת לְבָרְכוֹת

שֶׁל מַעֲלָה, מְתַרְצֵת הַגְּמָרָא, רַבִּי חֲנִינָא גְדוֹלָה וְרַבָּה זְכוּתוֹ, וְלִכֵּן אִף הַכְּשָׁפִים אֵינָם יְכוּלִים לְשַׁלֵּט עָלָיו.

בְּלַעַם וּבְלָק רְאוּ שְׁעֵתִידִים יִשְׂרָאֵל לְחֵטָא

וּלְפִי זֶה מְתַרְץ יָפָה, שְׂאֲכֹן בְּלַעַם וּבְלָק הָיוּ רוֹצִים לְקַלֵּל אֶת יִשְׂרָאֵל בְּכִשּׁוּפֵיהֶם וְקִסְמֵיהֶם, אוֹלָם הָיוּ מִתְיַרְאִים שְׂמָא גְדוֹלָה זְכוּתָם

שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְלֹא יוֹעִילוּ נֶגְדָם כְּלוּם בְּכִשְׁפֵיהֶם, וְכַפִּי שְׂאֵמֵר רַבִּי חֲנִינָא לְאוֹתָהּ אֲשֶׁה שְׂרָצְתָה לְעִשׂוֹת כְּשׁוּף עָלָיו, וּבּוֹדָאֵי יָדְעוּ שְׂאִף לְקַלְלָם בְּשַׁעָה שֶׁהַקַּב"ה כּוֹעֵס לֹא יוֹעִיל לָהֶם אִם לֹא יִחְטְאוּ יִשְׂרָאֵל, שְׁהָרִי כְּתוּב (מִשְׁלֵי כו, ב) 'קַלְלַת חֲנָם לֹא תִבֹּא, וְאֲכֹן מִשׁוּם כֶּף הָיוּ עוֹשִׂים נְחוּשׁ כְּדֵי לְדַע עֲתִידוֹת אִם יִשְׂרָאֵל עֲתִידִין לְחֵטָא, וְכַשִּׁידְעוּ שְׂאֲכֹן יִשְׂרָאֵל עֲתִידִין לְחֵטָא חֲבִינוּ שְׁבוֹדָאֵי יוֹעִיל הַקְּלָלָה, כִּי אִם יִהְיֶה כַּעַס בְּאוֹתָם הַיָּמִים, יוֹעִיל בְּעֶצֶם הַקְּלָלָה שְׂיוֹצָאָה מִפִּיו, כִּי בַּעַת הַכַּעַס לֹא יִשְׁגִּיחַ הַקַּב"ה בְּטוֹבָה שְׁעֲתִידִין לְעִשׂוֹת וּמִמִּילָא יִחוּל הַקְּלָלָה, וְאִף אִם לֹא יִהְיֶה כַּעַס בְּאוֹתָם הַיָּמִים תְּחוּל קַלְלָתוֹ שְׁעוֹשֶׂה יַחַד עִם הַכְּשָׁפִים, שְׁהִיּוֹת שְׁהֵם עֲתִידִים לְחֵטָא בּוֹדָאֵי גַם כַּעַת כְּבָר אֵין נְחָשֵׁב שְׂזַכּוּתָם גְּדוֹלָה, וְאִם כֵּן יוֹעִילוּ הַכְּשׁוּפִים נֶגְדָם, וְרַצּוּ לְקַלְלָם מִעַכְשָׁו עַל

אוֹתוֹ זְמַן שְׂיִחְטְאוּ, וְאִזִּי אִף שֶׁלֹּא כַּעַס הַקַּב"ה בְּאוֹתָם הַיָּמִים הָיָה מוֹעִיל כְּשׁוּפֵיהֶם וְקִסְמֵיהֶם, שְׁהָרִי אֵין גְּדוֹל זְכוּתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּאוֹתָם מִקּוּמוֹת שְׁעֲתִידִין לְחֵטָא, וּמִשׁוּם כֵּן הֵצִרָךְ הַקַּב"ה לְהַפְּךָ אֶת הַקְּלָלָה לְבָרְכָה. (זֶרַע שְׁמִשׁוֹן' פֶּרֶשׁת בִּלְק אוֹת ח)

וְלֹא אָבָה ה' אֱלֹקֶיךָ לְשַׁמַּע אֶל בְּלַעַם וַיַּהַפֵּךְ ה' אֱלֹקֶיךָ לָךְ אֶת הַקְּלָלָה לְבָרְכָה כִּי אֶהְבֶּךָ ה' אֱלֹקֶיךָ' (דְּבָרִים כג, ו): בְּגִמְרָא (סְנְהֶדְרִין קה, ב) אָמְרוּ, מְבָרְכוּתֵינוּ שֶׁל אוֹתוֹ רְשַׁע [-בְּלַעַם] נֶפֶר מַה הָיָה

בְּיָדוֹ לְקַלֵּל, וְהֵינּוּ דְכָתִיב 'וַיַּהַפֵּךְ ה' אֱלֹקֶיךָ לָךְ אֶת הַקְּלָלָה לְבָרְכָה'. וְהַקְּשׁוּ הַמְּפָרְשִׁים מִפְּנֵי מַה הֵצִרָךְ לְהַתִּיחֵס לְקַלְלוֹת שֶׁל בְּלַעַם וְלַהַפְּךָ אוֹתָם לְבָרְכוֹת, הֲלֹא אָמְרוּ בְּגִמְרָא (בְּרֻכוֹת ז, א) שְׁבָאוֹתָם הַיָּמִים לֹא כַּעַס הַקַּב"ה וּמִשׁוּם כֶּף לֹא חָלוּ קַלְלוֹתֵינוּ שֶׁל בְּלַעַם עִי"ש, וְאִם כֵּן מִפְּנֵי מַה הֵצִרָךְ הַקַּב"ה לְהַפְּךָ אֶת הַקְּלָלָה לְבָרְכָה, הֲלֹא בּוֹדָאֵי אֵין צָרָךְ לְחוּשׁ לְקַלְלוֹתֵינוּ שְׁהָרִי לֹא הָיוּ הַלִּים קַלְלוֹתֵינוּ שְׂאוֹמְרִים בַּעַת שְׂאִין הַקַּב"ה כּוֹעֵס, שְׁהָרִי כֹל כּוּחוֹ כִּי הָיָה יוֹדֵעַ לִכְוֹן אֶת עַת הַכַּעַס.

עַל רַבִּי חֲנִינָא לֹא שָׁלְטוּ כְּשָׁפִים

וּמְתַרְץ רַבֵּנוּ הַזֶּרַע שְׁמִשׁוֹן זְלַה"ה: עַל פִּי מַה שְׂאֵמְרוּ בְּגִמְרָא (הוֹלִין ז, ב) 'אֵין עוֹד מְלַבְדוּ', אָמַר רַבִּי חֲנִינָא אֶפְלוּ כְּשָׁפִים, שְׁכַנְגַּד הַקַּב"ה אֵין יְכוּלִים הַכְּשָׁפִים לַפְּעֹל. וּמִסְפָּרַת הַגְּמָרָא עַל אֲשֶׁה שְׁהִיּוֹתָ מְחֻזְרָת לְקַחוֹת עִפְר מִתַּחַת רַגְלָיו שֶׁל רַבִּי חֲנִינָא וְלַעֲשׂוֹת לוֹ כְּשָׁפִים בְּכֶף, אָמַר לָהּ רַבִּי חֲנִינָא, אִף אִם תִּקְחוּ לֹא יוֹעִיל לָךְ לְעִשׂוֹת כְּשָׁפִים עָלַי, שְׁהָרִי כְּתוּב 'אֵין עוֹד מְלַבְדוּ'. וּמִקְשָׁה הַגְּמָרָא הֲלֹא אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן לְמַה נִּקְרָא שְׁמֵם כְּשָׁפִים שְׂמִכְחִישִׁין פְּמִלְיָא

לומדים זרע שמשון וזוכים לישועה.

הספר שמחולל בלאות. אלפים נושעו בהבטחתו.

הוצאת הגליון והפצתו זכיות

עֲדִילְיוֹ נִשְׁמַת

רַחְמִים בֶּן בִּלְהָה

נִבְרָע ר' אֵילּוֹל תְּשַׁמ"ב ת.נ.צ.ב.ה.

עֲדִילְיוֹ נִשְׁמַת

הַרְהו"ה רַבִּי קֹהֵת

ב"ר אֲבִרָהָם יִצְחָק ז"ל

נִבְרָע ה' אֵילּוֹל תְּשַׁמ"ה ת.נ.צ.ב.ה.

ברכת המחבר מתוך הקדמת הספר

הוצאת הגליון והפצתו זכיות

לְבָרְכָה וְהַצִּלָּה

דְּנִיאֵל אוֹרִי

בֶּן רַגִּינָה מִלְכָּה

שְׂאוֹל בֶּן רַחֵל

שִׁימְלֵא ה' כֹּף מִשְׁאוֹת לְבוֹ

לְטוֹבָה וּלְבָרְכָה

שִׁימְלֵא ה' כֹּף מִשְׁאוֹת לְבוֹ לְטוֹבָה וּלְבָרְכָה

שִׁימְלֵא ה' כֹּף מִשְׁאוֹת לְבוֹ לְטוֹבָה וּלְבָרְכָה

מהנעשה ונשמע

לעלוי נשמתו ולהפצת תורתו

שבת אחר ההלולא

ביום רביעי השבוע - ו' אלול חל יומא ההלולא של רבנו הקדוש מוהר"ר שמשון חיים ב"ר נחמן מיכאל נחמני זלה"ה מח"ס זרע שמשון. במקומות רבים ברחבי העולם ציינו בהתרגשות רבתית את יום ההלולא כמנהג ישראל על ידי למוד משניות, נתינת משקה, הדלקת נר, ועל כלנה על ידי למוד ספריו וחדושי תורתו, אשר כפי שחרט רבנו בהקדמת ספריו זה מה שיעשה עבורו נחת לרוחו ונשמתו. במקומות רבים נערכו סעודות הלולא מרפויים, ושעורים בספריו בהשתתפות המוני יהודים.

הכל העלו על נס את הפלא הגדול המתחולל סביב הלמוד המיוחד בספריו המסגלים לישיעות ולנפלאות, כלם סחו על המתיקות המיוחדת שיש בחדושים המופיעים בספריו, והעמיקו במשנתו הבהירה והמקיפה, אלפי הידיעות המרתקות שמביא רבנו מדברי הקדמונים, והפולפולים היחודיים אשר בלולים מפל דברי חז"ל, כל אלו יחדו גורמים לאלפי יהודים להתחבר בעבותות אהבה ללמוד זרע שמשון קשר איתו שאינו יכול להפסק.

מן הראוי לציין מה שאמר הגאון הקדוש בעל החדושי הר"ם זצוק"ל, כי בשבת שלאחר ההלולא עדין מתנוצצת כוחו של בעל ההלולא. ולכן אף בשבת קדש זו ראוי להתייחד עם נשמתו הקדושה של רבנו ולעסוק במשנה תקף בספריו, ובכך לעשות נחת לרוחו ונשמתו הטהורה.

עם ההתעוררות הרבתית הכלל עולמית להרבות חילים לתורה ולהוסיף ביתר שאת בלמוד הספרים זרע שמשון ותולדות שמשון, נרתמנו להוסיף בפעולת הקדש למען רבוי הלומדים ע"י הקמת שעורים, הרחבת מערכת השעורים העולמית 'קול זרע שמשון', והרחבת ההפצה של גליונות זרע שמשון המפרסמים, אנו קוראים לכל הצבור הקדוש להטות שכם ולהיות שתפים בקיום בקשתו הנרגשת של המחבר להפיץ את אור תורתו ולהרבות את הלומדים בכל רחבי תבל.

נשא תפלה לפני בורא כל העולמים שיזכו כל הלומדים התורמים והתומכים להתברך בכל ברכותיו הפבירות יענייכם תראינה בנים בני בנים סביב לשלחנכם חכמים ונבונים, ובתים מלאים כל טוב גם עשר גם פבור. אכ"ר.

פניני שמשון

פנינים ורעיונות ככתבם וכלשונם

הטעם שמצות שלוח הקן היא סגלה לבנים

אמרנו במדרש (דבר"ה, ו), ומה מתן שכרה של מצוה זו, שאם אין לך בנים, אני נותן לך בנים, שנאמר 'ואת הבנים תקח לך'. צריך עיון, מה ענין שכר זה של הבנים עם מצוה זו.

ויובן בפשיטות, במאי דאיתא שם (דבר"ה, ז), דבר אחר, מהו 'שלח תשלח את האם', אם קיימת מצות שלוח, את ממחר לבוא מלך המשיח, שכתוב בו שלוח, שנאמר (מלאכי ג, כג) 'הנה אנכי שלח לכם' וכו'. ובפרק ד' דיבמות (סב, א) אמרנו, אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף. - שבאצור הנשמות שבשמים שנקרא גוף. והואיל שמתן שכרם של מצוה זו, שימחר לבא מלך המשיח, משום הכי יפקדוהו בבנים, כדי שיכלו כל הנשמות שבגוף. (אות ד)

הטעם שמצות שלוח הקן מקרבת ביאת המשיח

איתא במדרש (דבר"ה, ז), דבר אחר, מהו 'שלח תשלח את האם', אם קיימת מצות שלוח, את ממחר לבוא מלך המשיח, שכתוב בו שלוח, שנאמר (מלאכי ג, כג) 'הנה אנכי שלח לכם' וכו'. וצריכין אנו למודעי, איך תלוי ביאת המשיח בקיום מצוה זו.

ויש לומר, דאיתא במדרש רות הובא בשפתי כהן פרשה זו (ד"ה כי יקרא), כי מתוך שהוא משלח את האם, היא הולכת ודואגת ומצטערת על קנה ועל בניה, והולכת נעה ונדה ורוצה להרג את עצמה. ומרב צערה, השר הממנה על העופות, מבקש רחמים מהקדוש ברוך הוא. ואז הקדוש ברוך הוא מתמלא רחמים, ואומר, אם זה השר מבקש רחמים על מנוי, אני שאני רחמן, וממני הם הרחמים, לא ארחם על בני, אוי שהחרבתי את ביתי וכו'. מי גרם כל זה, אותו שקיים מצות שלוח הקן, עכ"ל. הרי מבאר היאך מצות שלוח הקן מקרבת הגאולה. (אות ד)

באמות העולם חושב ה' מחשבה כמעשה

אמר הפתוב (דברים כג, ו), 'ולא אבה וכו' לשמע אל בלעם ויהפך וכו' לך את הקללה לברכה'. וקשה, מהו מלת 'לך', שהרי הקללה לא באה לעולם, ולא יצאה מן הפה, ולא הגיעה לישראל, ואם כן מלת 'לך' מיתרת היא.

ויש לומר, שכבר ידוע (בראשית כז, כט) שהמברך את ישראל יהיה גם הוא 'ברוך', והמקלל את ישראל יהיה 'ארור'. וקא משמע לן קרא, שאף על פי שבלעם ברך את ישראל, עם כל זה לא נתברך, אלא אדרבא, לפי שכוונתו היתה לקלל, ובאמות הקדוש ברוך הוא חושב המחשבה כמעשה (ירושלמי פאה פ"א ה"א), משום הכי נשאר בכלל 'ארור' וזהו 'ויהפך לך דוקא את הקללה לברכה', ולא לבלעם. (אות ז)

קבלת הגליון במייל: zera277@gmail.com או באתר: zerashimshon.com | להפצה: 02-80-80-500 | לשמיעת שיעורים ועידכונים: 02-80-80-600

נערך ע"י המחנך הרב יגון כהן שליט"א * ארה"ב: הרב מנחם בנימין פאשקעס 347-496-5657 * ארץ ישראל: הרב ישראל זילברברג 05271-664450
יו"ל ע"י זרע שמשון ע"ר 580624120 * ניתן לתרום לזכות ולע"נ ולקחת חלק בהוצאות והפצת הגליונות והספרים.

ניתן להפקיד בבנק מרכנטיל (17) סניף 635 מספר חשבון 71713028 ע"ש זרע שמשון, כמו כן ניתן לתרום בכרטיס אשראי בטל: 02-80-80-500 שלוחה 3
זכות הצדיק ודברי תורתו הקדושים יגן מכל צרה וצוקה, ויושפע על הלומדים ועל המסייעים בני חיי ומזוני וכל טוב סלה כהבטחתו בהקדמת ספריו.

זרע שמשון ע"ר 580624120